

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Hierosolymitanvm Concilivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO
 CHRISTI
 350.

crimina probaremus, nunquam earum rerum documenta afferre potuissē: Ideo confitemur tuæ humanitati coram vniuersis nostris fratribus presbyteris, omnia quæ antehac ad vestras aures de Athanasio perlata fuere, falsa & ficta esse, & omnibus modis ab eo aliena. Ac proinde recipimus eius communionem, maxime quia tua erga Deum pietas veniam secundum genuinam suam bonitatem nostro errori impartiri dignata est. Quin & hoc promittimus, nunquam, si aliquando orientales, atque adeo ipse^a Eusebius velit malitiosè eum ad iudicium vocare, nos citra tuam sententiam eo abituros. Hæreticum porro Arium, eiusque propugnatores, qui dicunt; Erat, quando non erat Filius; aut eum ex non ente ad essentiam emerfisse; aut qui neget Christum Deum esse Dei Filium ante sæcula, quemadmodum in priore nostro libello Mediolani edidimus, & nunc & semper anathemate damnamus. Nostraque manu denuo protestamur, nos Arianam hæresin eiusque auctores in æternum damnare. Ego Vrsacius, cum præsens meæ confessioni interesset, subscripsi: quod itidem & Valens fecit.

NOTA.

^a *Eusebius.*] In libello Vrsacii & Valentis, quem recitat Sozomenus lib. 3. cap. 22. de Eusebio nulla mentio habetur, & recte: nemo enim illorum Eusebiorum, Cæsariensis, Nicomediensis atque Emiseni, superstes erat, qui longe ante poenitentiam Vrsacii & Valentis defuncti fuerunt. Vnde nomen Eusebii apud Athanasium irrepsisse videtur.

HIEROSOLYMITANVM
 CONCILIVM.

NOTÆ.

^a *Hierosolymitanum.*] Hierosolyma, ante memorabile sui excidium, bis millesimo centesimo septuagesimo septimo anno, a Melchisedec Chananæo & gentili rege & pontifice extructa, olim Salem, postea Iebus, deinde composito nomine Iebusalem, ac demum melioris soni gratia, Ierusalem appellata fuit: Ioseph. 1. & 7. antiquit. Pererius in Genes. cap. 14. num. 66. & 67. Titus Vespasiani filius, anno Christi 72. octauo die Septembris captam, post templum toto orbe celeberrimum decima Augusti incensum, eam fundit.

Hierosoly-
 ma.

Ierusalem
 vnde dicta.

Titus quan-
 do urbem
 euerterit.

Concil. Tom. 3.

P ij

ditus euertit, ideo sane quod horrendum & maxime omnium execrandum facinus admisissent, quo Christum Dei filium a patre missum, tot oraculis prophetarum testatum, plurimis miraculis illustratum & testimoniis declaratum, ante annos triginta octo, turpissimo mortis genere iniquissime & immanissime occidissent. Hadrianus ex Asia in Syriam veniens, desolatam urbem, monte Caluarie incenibus incluso, instaurari, eamque cum Iudæis peregrinis & alienigenas incolere & inhabitare permisit. Qui externa sacra cum exterrorum deorum imaginibus in urbem introducentes, Iudæis post abitum Hadriani rebellandi occasionem dederunt. Hac seditione per Iudæorum oppressionem composita, Ierusalem in honorem Ælii Hadriani, Ælia dicta fuit. In fronte portæ, qua Bethlechem egressus est, sus sculptus fuit in marmore. Iudæi sic e regione pulsi, vt nec ab edito quidem loco paternum solum aspicerent. Hanc urbem in medio totius vniuersi sitam, adeoque quasi terræ umbilicum esse, auctoritate scripturæ Ezechielis cap. 5. hac: *Ista est Ierusalem, in medio gentium posui eam; item psal. 73. Operatus est Deus noster salutem in medio terræ;* affirmarunt Hieron. ibidem, Ioseph. de bello Iudaico lib. 3. cap. 2. Victorinus Pictauiensis, Georgius Braunius in teatro. Quod si auctores prædicti mathematicè intelligant, verum non est. Ita enim sequeretur, quod est impossibile, Hierosolymis columnam æstiuo solstitio stantem vmbra non facere, & foret omnino necessarium Hierosolymam ponere intra zonam torridam, & tropico cancri subiicere. Hoc cum non tantum communi sententiæ geographorum, verumetiam experimentis certissimis repugnet, non immerito sane Thomas Bozius vireum primis eruditus, Bedam eundem errorem de locis sanctis cap. 2. sectantem reprehendit. Itaque communem illam sententiam de vrbe in medio terræ sita, non male Baron. anno Christi 34. num 116. de medio terræ habitabilis aut Palæstina interpretatur. Magna celebritas vrbi est, quod eius ecclesia mater omnium ecclesiarum habita, ideoque episcopus Hierosolymitanus etsi non potestatem, honorem tamen & dignitatem patriarchalem consecutus fuerit. Vide quæ notauimus supra epist. 3. Anacleti. item Canone 7. Concilii Nicæni. Iulianus apostata, vt Iudæos contra Christianos incitaret, sibi que collatis in eos beneficiis deuinciret, templum quondam magnificentissimum restaurare conatus quidem fuit, verum mirabili Dei potentia ab incepto impeditus nihil effecit. Signo crucis in aere ostenso, vestibus aspectantium impresso, omnes territi ab ædificio abstinerunt: quiddam operis extructum fuerat, ingentior terræ motus euertit, ignisque cælo delapsus absumpsit; denique materiam ad ædificandum præparatam vehementior turbinum vis oborta plane disiecit. Gregorius Nazian. orat. 2. in Iulianum. Chrysof. hom. 4. in Matth. Ruf. lib. 1. cap. 38. & 39. Theodor. lib. 3. cap. 17. Addit Socrates, ignem cælitus demissum omnia opificum instrumenta absumpsisse.

^b *Concilium.*] Causa Concilii Hierosolymis congregati hæc est. Athanasium iudicio Sardicenis Concilii absolutum, Aquileiæ exulan-

Hadrianus a se restauratam suo nomine appellauit Æliam.

In fronte sus sculptus fuit.

An & quomodo Ierusalem in medio terræ vniuersi sita sit.

Hierosolymitana ecclesia patriarchalis.

A templi restauratione Iulianus prodigiote deterretus.

Causa Concilii.

ANN.
 CHRISTI
 350.

tem, Constantius orientis imperator metu admonentis fratris inductus, ad sedem Alexandrinam tranquille possidendam pluribus literis, quas supra in notis ad 5. epistolam Iulii huic operi inferuimus, benigne admodum inuitauerat: sed accidit dum adhuc in itinere esset, vt a nefando crudelique tyranno Magnentio Constans imperator orthodoxæ fidei columna, exulumque episcoporum magnus defensor ac patronus innocentissime occideretur, & quod cum Athanasio epistola synodalis ait, *sanctissimus ille vir martyrium assecutus, ex hominibus in requiem sibi debitam transferretur*, qua occasione Ariani nouam calumniam in Athanasium commenti, quasi ad Magnentium tyrannum aduersus Constantium literas scripsisset, eum a reditu & ingressu vrbis, minando & terrendo prohibere conati fuerunt: verum post fraudem ac malitiam eorum cognitam, acceptis denuo ab imperatore literis, quas supra recitauimus in notis ad 5. epist. Iulii, bene animatus Hierosolymam vsque progreditur. Quo cum venisset, Maximus Hierosolymitanus episcopus ibidem Synodum coegit, in qua episcopi illi, qui olim sententiæ in Athanasium subscripserant, delictum suum detestati atque confessi, eam quam postularunt communionem & reconciliationem præsentis Athanasii impetrarunt. Hæc ex Athanasii apologia 2. & ex synodali epistola quam infra subiungimus. Baron. an. 350. n. 1. vsque ad 15.

Constans
 imperator
 catholicus
 occisus
 quando &
 a quo.

Acta Con-
 cilii.

EPISTOLA SYNODICA
 HIEROSOLYMITANI CONCILII
 ad Alexandrinos scripta.

Extat apud
 Athanasium,
 apol. 2. Bar.
 num. 14.
 anno 350.

Sancta Synodus Hierosolymitana omnibus sacrorum in Africa & in Aegypto comministris nostris, presbyteris item Alexandrinis, diaconis, populoque, dilectissimis fratribus in Christo salutem.

PRO dignitate rerum omnium Domino gratias agere non sufficimus de miraculis quæ vbique, & potissimum erga vestram ecclesiam operatur, cum vobis restituat pastorem vestrum & dominum comministrum nostrum Athanasium. Quis enim sperauit vnquam ea se oculis visurum, quæ nunc re ipsa experimini? Certe preces vestræ exauditæ sunt ab omnium rerum Domino, qui pro tanta ecclesia curam gerit, vestrasque lacrymas & lamentationes intuetur, ac proinde vestras obsecrationes ratas voluit. Eratis tamquam oues abiectæ, dissipatæq; sine pastore: propterea ad vos cælitus respexit verus pastor ouium suarum mire sollicitus, eumque vobis restituit, quem desiderabatis. Ecce enim nos omnia pro ecclesiastica pace agentes, & cum vestra dilectione conspirantes,

